

Phẩm 22: XUỐNG TÓC NHUỘM Y (Phần 1)

Khi Thái tử ra khỏi cửa thành Ca-tỳ-la, ngài bảo Xa-nặc:

–Này Xa-nặc, người nay nên đi trước Ta, đi thẳng đến thôn La-ma.

Xa-nặc bạch Thái tử:

–Dạ vâng, hạ thần y theo lời Thái tử chỉ dạy chẳng dám làm sai.

Xa-nặc dẫn đường đi trước hướng về phía thôn La-ma, ngựa Kiên-trắc bốn chân nhẹ nhàng phi như gió, khởi hành từ khi nửa đêm đến khi sao mai mọc vượt qua dặm đường mười hai do-tuần (*Sư Ma-ha Tăng-kỳ nói: Ngựa khởi hành lúc nửa đến khi sao mai mọc đi được mười hai do-tuần. Hoặc các Sư khác thì nói: Ngựa khởi hành lúc nửa đêm đến khi sao mai mọc đi được một trăm do-tuần*) đến một làng tên là Di-ni-ca, khi mặt trời mọc đi đến chỗ ở của Tiên nhân Bạt-già-bà. Khi đến đây Thái tử lại hỏi Xa-nặc:

–Này Xa-nặc, đây là chỗ nào?

Xa-nặc đáp:

–Thưa Thái tử, chỗ này còn cách thôn La-ma chẳng bao xa.

Thái tử thấy rừng cây sầm uất mà lại là chỗ ở của Tiên nhân đời trước, nơi đây thấy nhiều cầm thú, hồ ao, khe suối, sống ngòi...Thái tử biết ý Xa-nặc và ngựa Kiên-trắc muốn dừng nghỉ nơi đây trong chốc lát nên Thái tử bảo:

–Này người hiền Xa-nặc, nếu thấy đúng lúc thì nên dừng nghỉ nơi đây.

Người ngựa dừng lại, Thái tử từ trên lưng ngựa Kiên-trắc nhảy xuống phát lời đại thệ nguyện: “Nay đây là nơi cuối cùng Ta ngồi trên lưng ngựa bước xuống! Nay đây là nơi cuối cùng Ta từ trên lưng ngựa bước xuống.” Thái tử bước xuống ngựa rồi, dùng lời nói tình cảm an ủi Xa-nặc:

–Này Xa-nặc, ở thế gian có nhiều hạng bề tôi, hoặc có kẻ trong tâm hiếu thuận với kẻ bề trên mà không có năng lực, hoặc lại có kẻ có năng lực mà không có tâm hiếu thuận, hoặc lại có kẻ tâm không hiếu thuận và cũng không có năng lực, lại có kẻ bề tôi tâm hiếu thuận và đầy năng lực. Nay kẻ hiền Xa-nặc, như người ngày nay thật là hy hữu ít có ở đời, người đem tâm tốt cung kính hiếu thuận ta mà lại đầy năng lực. Nay Xa-nặc, ta nay đối với người cũng hết sức hoan hỷ, do vậy mà ông đem tâm rất hiếu thuận hết sức kính ái Ta. Ông nay ái kính phụng sự Ta như vậy mà không đem tâm cầu lợi. Phàm thường tình ở thế gian, người cung phụng kẻ phú quý là vì mang tâm tham đắm mới phụng sự kẻ khác, mà nay ông phụng sự Ta lại không có tâm như vậy. Ở đời lại có người khi thấy người phú quý mà phụng sự vì sinh tâm mong cầu vật chất, còn thấy kẻ nghèo hèn thì sinh tâm xa lánh. Ông nay thì không có tâm niệm như vậy.

Rồi Thái tử nói kệ:

*Nuôi con để nối nghiệp
Thờ cha đền dưỡng dục
Vì lợi, canh tác ruộng
Đều do cầu quả báo.*

Xa-nặc nghe kệ rồi liền thưa hỏi Thái tử:

–Bạch Đại thánh Thái tử, phàm kẻ nô bộc thấy chủ nhân muốn phát tâm làm một việc gì, đều không được thưa hỏi lý do, nhưng nay kẻ bề tôi này thấy Thái tử đến trong núi này, do vậy, xin mạo muội hỏi Thái tử, vì lý do gì Thái tử phát tâm vào sống nơi đây như vậy?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thái tử đáp:

–Này kẻ hiền Xa-nặc, Ta nay hỏi ông, ngày nay ông lại cần gì phải biết việc ấy?

Xa-nặc lại đáp:

–Thưa Đại thánh Thái tử, tôi thuộc dòng hạ tiện, nhưng so với Thái tử thì đồng sinh một ngày, mà tôi lại làm người hầu hạ trung thành không bao giờ làm trái ý Thái tử.

Thái tử lại bảo Xa-nặc:

–Này kẻ hiền Xa-nặc, Ta nay nhờ ông một việc, ông có thể làm được không?

Xa-nặc đáp:

–Bạch Đại thánh Thái tử, tôi là nô bộc của Thái tử, gần gũi phụng sự Thái tử, nào đâu dám không làm.

Thái tử lại nói:

–Này kẻ hiền Xa-nặc, Ta nay bỏ ngôi Thánh vương, không phải vì sợ sệt một việc gì khác, chỉ cầu mong sự giải thoát, xa lìa sự trói buộc trong vòng sinh tử. Này Xa-nặc, Ta nay không nhận lấy vương vị như vậy mà tâm Ta được vui vẻ. Này Xa-nặc, tất cả vương vị đều bị sự khùng bố ác liệt, điều này trong tâm Ta thấy rõ ràng như vậy. Này Xa-nặc, Ta thấy việc xuất gia có những lợi ích không bị cái móc sinh tử lôi kéo, cho nên Ta cắt bỏ tất cả những gì ở đời mà đến ở trong núi này vì Ta nay muốn cầu giải thoát sinh tử. Này kẻ hiền Xa-nặc, người nay nên đem con ngựa Kiên-trắc trở về cung, Ta nay xuất gia, tâm ý đã dứt khoát.

Rồi Thái tử nói kệ:

Lại chẳng cần phải nói dông dài

Người biết ý ta mến tâm người

Cắt ái từ thân nên vào núi

Kiên-trắc và người gáp trở về.

Xa-nặc thưa Thái tử:

–Thưa Đại thánh Thái tử, phàm người xuất gia hiện có bốn việc, rồi sau đó mới xuất gia. Bốn việc đó là: Hoặc là thân đến tuổi già, hoặc thân mang bệnh, hoặc sống cô đơn, hoặc không có tài sản. Mà nay Thái tử đối trong bốn việc này không có một. Lại khi Thái tử sơ sinh, tất cả các thầy Bà-la-môn có trí tuệ thông minh, họ đọc nhiều kinh sách Thánh nhân, uyên thâm các luận, có tài xem tướng. Lúc ấy các tướng sư tiên đoán: Đồng tử có tướng tốt như thế này nhất định sẽ làm Chuyển luân thánh vương, thống lãnh bốn châu thiên hạ, làm vị đại địa chủ đầy đủ bảy báu. Bảy báu đó là xe báu, ngọc báu, voi báu, ngựa báu, ngọc nữ, quan báu chủ kho tàng và quan báu coi binh lính. Vua Chuyển luân sinh một ngàn thánh tử đều dũng kiện có tài đánh dẹp giặc thù, thống lãnh cõi đại địa và bốn biển, đem chánh pháp cai trị dân chúng, hàng phục giặc thù. Thưa Thánh tử, khi được xe báu bằng vàng, chiếc xe này do chư Thiên làm ra không phải con người chế tạo, cân đối đẹp đẽ ai cũng ưa thích. Ở trong hư không bảo luân chạy phía trước, thánh vương nương nơi hư không bay theo sau, tất cả quyến thuộc đoanh vây hai bên tả hữu đồng bay đi trong hư không. Lúc ấy Thái tử đang ở địa vị thánh vương hưởng đại phước đức. Thái tử dùng bảo ngọc ma-ni Minh nguyệt trong đêm tối chiếu sáng bảy do-tuần, chung quanh cõi đại địa này đều được sáng tỏ. Lúc đó Thái tử ở địa vị Chuyển luân thánh vương thọ hưởng vô lượng diệu lạc.

Thưa Đại Thánh Thái tử, nếu khi nhà vua muốn cỡi bạch tượng, thì bảy chi của nó đều phục sát đất, đại bạch tượng sáu ngàn này được trang bị các vật như: yên, bàn đạp,

dây cương... đều toàn bằng vàng. Màu sắc óng ả ẩn hiện, phía trên mình được dùng chuỗi anh lạc trang trí, rồi lại phủ lên trên bằng một mảnh lưới vàng. Đại bạch tượng đầy đủ thần thông phi hành tự tại, Thánh vương cỡi lên rồi cũng có thể đi khắp cõi đại địa này. Lúc ấy Thái tử ở ngôi Chuyển luân thánh vương thọ hưởng đầy đủ khoái lạc. Lại nữa nếu Thánh tử ở đời vị lai muốn cỡi ngựa chúa, ngựa chúa này toàn thể một màu xanh biếc, sắc lông đầu đen như quạ, bờm và lông đuôi thật dài, được trang bị các vật như: yên, cương, bàn đạp, dây đai... đều bằng vàng ròng. Lại dùng chuỗi anh lạc và mảnh lưới bằng vàng ròng phủ phía trên lưng ngựa. Ngựa chúa này có sức thần thông vô ngại, có tài phi hành khắp cõi hư không, khi muốn đi Thánh tử cỡi ngựa này đi khắp cõi đại địa. Khi ấy Thái tử ở ngôi Chuyển luân thánh vương thọ hưởng đầy đủ các thứ khoái lạc. Lại nữa, Thánh tử ở đời vị lai khi được ngọc nữ, dung nhan các nàng rất khả ái, mặt mày xinh đẹp, đi đứng dáng điệu thù mị tuyệt vời, giống như ngọc nữ chư Thiên, tự nhiên xuất hiện. Khi ấy Thái tử mặc tình thọ hưởng đủ thứ ngũ dục. Địa vị Chuyển luân thánh vương thật rất hạnh phúc... Lại nữa, Thánh tử nếu ở đời vị lai được chủ kho tàng quý báu, quan chủ kho tàng này chứng được Thiên nhân, thường đem các kho tàng vàng bạc và tất cả vật quý báu... từ dưới đất xuất hiện dâng hiến cho Thánh vương, lúc ấy Thái tử thọ hưởng đủ thứ vui dục lạc. Lại nữa, Thánh tử nếu ở đời vị lai được chủ binh báu, ông quan chủ binh này tức trí đa mưu thông minh lanh lợi, am tường binh pháp, có tài thống lãnh bốn binh chủng, trong thời gian khoảng khắc biết được tâm niệm của Thánh vương, liền ra lệnh quân lính mặc áo giáp, trang bị vũ khí đầy đủ không có thiếu sót, các bộ phận binh chủng đều cung ứng kịp thời bên Thánh vương, tùy ý sử dụng. Khi ấy Thái tử ở ngôi Chuyển luân thánh vương thọ hưởng khoái lạc rất mực đầy đủ.

Lại nữa Thánh tử, nếu ở đời vị lai, đầy đủ bảy thứ báu này, thuở ấy cõi đại địa, bốn biển lớn, tất cả rừng núi sông ngòi ở nơi thế gian này, không có một nơi nào là không thuộc quyền sở hữu của Thánh tử, tất cả giặc thù đều quy phục. Khi hàng phục rồi, không còn một nơi nào đáng lo sợ nghi ngờ bất an, tất cả dân chúng đều được giàu có, không có một nơi nguy nan nào mà không hàng phục, nhà vua không dùng khí giới: dao, gậy, giáo, mác... y như giáo pháp mà thực thi, y như chánh pháp cai trị thiên hạ, lúc ấy Thái tử ở địa vị Thánh vương thọ hưởng khoái lạc không cùng tận.

Thái tử nghe những lời Xa-nặc nói như vậy, liền hỏi Xa-nặc:

–Này kẻ hiền Xa-nặc, các tướng sư Bà-la-môn đó chỉ đoán Ta như vậy hay lại còn có tiên đoán những gì khác nữa không?

Xa-nặc đáp:

–Các tướng sư còn tiên đoán những việc khác nữa.

Thái tử hỏi:

–Những lời tiên đoán khác như thế nào?

Xa-nặc đáp:

–Thưa Thánh tử, các tướng sư còn tiên đoán, đồng tử này nếu bỏ vương vị, xuất gia nhất định sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác. Sau khi chứng quả Bồ-đề rồi, ngài sẽ chuyển Pháp luân vi diệu vô thượng.

Thái tử bảo Xa-nặc:

–Này Xa-nặc, người nên cẩn thận chớ vọng ngữ, người cần phải nói lời chân thật. Ngay thuở ấy Tiên nhân A-tư-đà chỉ tiên đoán: Đồng tử này nhất định sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, chỉ tiên đoán Ta sẽ chuyển Pháp luân vô thượng.

Xa-nặc nghe lời nói này rồi, tâm sinh lo sợ, toàn thân run rẩy dựng chân lông,

bạch Thái tử:

–Thưa Đại thánh Thái tử, Ngài có tài nhớ lời tiên đoán như vậy, tôi lén nghe hàng quyến thuộc họ Thích bảo rằng đừng để cho Thái tử nghe được lời tiên đoán ấy, vì sợ Thái tử phát tâm Bồ-đề.

Thái tử bảo Xa-nặc:

–Này Xa-nặc, Ta thuở xưa từ cung trời Đâu-suất giáng sinh vào thai Thánh mẫu và tất cả những việc khi còn ở trong thai, tâm Ta vẫn còn nhớ rõ không quên, huống nữa là lời tiên đoán sau khi Ta sinh ra rồi mà quên, hoàn toàn không có lý đó.

Này Xa-nặc, chư Thiên còn nói với Ta thế này: “Nhân giả Thái tử, ngài sớm xuất gia, quyết định sẽ chứng quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, sau khi chứng quả Bồ-đề rồi sẽ quyết định chuyển pháp luân vô thượng diệu vị.”

Này Xa-nặc, do vậy Ta quyết định sẽ thành Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, quyết định sẽ chuyển Pháp luân vi diệu vô thượng.

Này Xa-nặc, Ta nay nói thật với ông, ta thà bị dao cắt thịt trên thân, thà ăn chất độc mà chết, thà nhảy vào hầm lửa lớn mà chết, thà gieo mình xuống vực thẳm mà chết, thà tự lấy dao cắt cổ mà chết. Nếu đời này Ta chưa chứng được pháp thoát ly sinh tử, thì Ta không bao giờ trở về hoàng cung. Vì sao? Vì tất cả pháp ngũ dục thế gian đều vô thường, chẳng bao lâu nó sẽ chấm dứt, đó là pháp hoại diệt.

